

N.A.P. Λάρισας για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση

Τις προηγούμενες μέρες γίναμε μάρτυρες της δράσης φασιστικών στοιχείων στο 10ο Γ.Ε.Λ. Λάρισας όταν μία ομάδα μαθητών επιχειρήσει να χαιρετήσει ναζιστικά κατά τη διάρκεια της πρόβας της σχολικής παρέλασης για την 28η Οκτωβρίου απειλώντας τους υπόλοιπους μαθητές πως όποιος δεν ακολουθήσει το παράδειγμα τους θα του κόψουν το χέρι. Στη συνέχεια επιτέθηκαν σε μαθητή ο οποίος δεν έχει καταγωγή από την Ελλάδα, ενώ σε συνεργασία με άλλα φασιστικά στοιχεία συγκεντρώθηκαν έξω από το σπίτι του συγκεκριμένου μαθητή φωνάζοντας συνθήματα και απειλώντας τον ίδιο και την οικογένειά του.

Δεν είναι μόνο η κινητικότητα που υπάρχει στο χώρο της άκρας δεξιάς όπου διάφοροι επίδοξοι μνηστήρες επιδιώκουν να καλύψουν το πολιτικό κενό που άφησε η Χρυσή Αυγή. Είναι κυρίως η ουσία της πολιτικής του κεφαλαίου στην εποχή του ολοκληρωτικού καπιταλισμού που φουσκώνει τα πανιά της ακροδεξιάς. Μια πολιτική που στοχοποιεί τους πρόσφυγες, εντείνει τον ανορθολογισμό σε όλα τα επίπεδα, αποθεώνει την καταστολή και την πολεμική προετοιμασία, καταδικάζει λαϊκούς αγωνιστές, μετατρέπει τα πανεπιστήμια σε πεδία βολής των ένστολων τραμπούκων των ΜΑΤ ανοίγοντας κεφάλια φοιτητών, επενδύει στον εθνικιστικό παροξυσμό του «κινδύνου εξ ανατολών» αντικειμενικά στρώνει το βούτυρο στο ψωμί της ακροδεξιάς είτε με κοστούμι είτε με στρατιωτική παραλλαγή.

Καμία επανάπαυση δεν χωράει ότι το «κράτος δικαίου θα κάνει την δουλειά του». Άλλωστε, από την καταδίκη της Χ.Α. μέχρι τώρα ήδη έχουν αποφυλακιστεί με διάφορες προφάσεις αρκετοί καταδικασμένοι μαζί εγκληματίες (Τσακανίκας, Παπαβασιλείου, Μίχος, Πατέλης). Μόνο κάτω από την πίεση του εργατικού και αντιφασιστικού κινήματος οι φασίστες θα παραμείνουν στην φυλακή.

Καμία αυταπάτη δεν χωράει ότι σε αυτή την μάχη είμαστε «όλοι μαζί». Η Ν.Δ. ποτέ δεν είδε με καλό μάτι την καταδίκη της Χρυσής Αυγής από το αντιφασιστικό κίνημα, και το έδειξε λίγα λεπτά μετά την έκδοση της απόφασης με την βίαιη διάλυση της μεγαλειώδους

συγκέντρωσης στην Λεωφόρο Αλεξάνδρας. Πολύ περισσότερο το δείχνει καθημερινά με την πολιτική του «νόμου και της τάξης» που ακολουθεί, την επίθεση σε όλα τα εργατικά και νεολαιίστικα δικαιώματα και την υπουργοποίηση των περισσότερων πρωτοκλασάτων στελεχών του ΛΑΟΣ που είχε στρώσει το έδαφος για την άνοδο της Χ.Α. Αλλά και ο ΣΥΡΙΖΑ δεν πάει πίσω, με τις σοβαρές ευθύνες για την καθυστέρηση της δίκης της Χ.Α., τους εναγκαλισμούς με τους Χρυσανγίτες στο Καστελόριζο και κυρίως με την ευλαβική τήρηση όλου του κοινωνικού και πολιτικού πλαισίου που ευνοεί την ανάπτυξη του φασισμού στα χρόνια της διακυβέρνησης του.

Το πραγματικό τείχος της δημοκρατίας λοιπόν, θα έχει πρώτα και κύριο εργατικό και όχι διαταξικό χαρακτήρα, θα χτιστεί με σαφείς πολιτικές διαχωριστικές γραμμές με αυτούς που εκτρέφουν το αυγό του φιδιού, θα θεμελιωθεί στους αγώνες των εργαζομένων και της νεολαίας για ειρήνη, ψωμί, ελευθερία και δημοκρατία. Το χρωστάμε στον Παύλο που ύψωσε το ανάστημά του στους φασίστες, στον Σαχζάτ Λουκμάν, στους Αιγύπτιους ψαράδες, στους λιμενεργάτες και σε όλους και όλες υπέφεραν από τον φασισμό όλα αυτά τα χρόνια.